

Sygn. akt IV CZ 62/06

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa S.W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko - Własnościowej [...]

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 3 sierpnia 2006 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 9 maja 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd drugiej instancji postanowieniem z dnia 9 maja 2006 r., wydanym na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną, uznając ją za wniesioną z uchybieniem dwumiesięcznego terminu przewidzianego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. Stwierdził, że odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 1 lutego 2006 r., natomiast skarga kasacyjna nadana została w urzędzie pocztowym w B. w dniu 3 kwietnia 2006 r., tj. w poniedziałek.

Powód domaga się w zażaleniu uchylenia zaskarżonego postanowienia wywodząc, że skoro w dni wolne od pracy dla sądów, którymi są soboty, sądy nie mogą przyjąć pism procesowych obywatela, to ma on prawo złożyć je w najbliższym dniu roboczym, tj. w poniedziałek nie ponosząc z tego tytułu ujemnych skutków. Żalący podnosi, że wobec faktu, iż soboty są dniami wolnymi od pracy dla sądów, powstaje problem w jaki sposób pełnomocnik może kupić znaki opłaty sądowej w sobotę, która jest ostatnim dniem dokonania czynności, a zarazem sąd jest jedynym miejscem sprzedaży tych znaków w sytuacji, gdy ustawa określa opłatę stałą i wymaga jednoczesnego jej uiszczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wbrew stanowisku strony żalącej, interpretacja przepisu art. 115 k.c., dokonana uchwałą składu siedmiu sędziów z dnia 25 kwietnia 2003 r., III CZP 8/03, (OSNC 2004/1/1) nie uzasadnia istnienia wątpliwości w przedmiocie konstytucyjności tego przepisu, uzasadnionych twierdzeniem o wyłączeniu możliwości realizacji prawa do sądu w dni wolne od pracy dla sądów, którymi są m. in. soboty.

Wywód uzasadnienia zażalenia bazuje bowiem na błędnym założeniu, że uiszczenie opłaty sądowej w sprawie cywilnej może nastąpić jedynie przez kupno znaków opłaty sądowej i naklejenie ich na piśmie podlegającym opłacie.

Tymczasem § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach

cywilnych (Dz. U. Nr 27, poz. 199), obowiązującego od dnia 2 marca 2006 r., przewiduje trzy sposoby uiszczenia opłaty sądowej w sprawach cywilnych, w tym m. in. uiszczenie jej w formie bezgotówkowej na rachunek bieżący dochodów właściwego sądu. Numery tych rachunków Ministerstwo Sprawiedliwości nieodpłatnie udostępnia i aktualizuje na swojej stronie internetowej, wskazanej w § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia.

W tej sytuacji brak możliwości uiszczenia w soboty opłaty sądowej w formie wpłaty gotówkowej w kasie sądu lub w formie nabycia w tej kasie znaków opłaty sądowej, nie eliminuje możliwości uiszczenia opłaty sądowej w formie bezgotówkowej na rachunek bieżący dochodów właściwego sądu. Uiszczenia opłaty w ten ostatni sposób można dokonać w sobotę w wielu bankach, a także w czynnych w sobotę urzędach pocztowych. Dokonanie wpłaty w taki sposób jest równoznaczne pod względem czasowym z bezpośrednią wpłatą gotówkową w kasie sądu lub w banku prowadzącym rachunek bieżący dochodów właściwego sądu, a ewentualne opóźnienie w realizacji przekazu pieniężnego nie wywiera dla wpłacającego ujemnych następstw prawnych (por. postanowienie SN z dnia 26 marca 1993 r., sygn. III ARN 7/93, OSNC 1994/1/24).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c., znajdującym odpowiednie zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym na mocy art. 394¹ § 3 k.p.c.